

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Naše srednješolstvo.

II.

Vsak nepopolni zavod se ima boriti z naravnimi težavami, katere zadržujejo njegov razvoj. a ljubljanska slovenska mala gimnazija se ima boriti tudi še z drugimi ovirami, ne glede na nenaklonjenost izvestnih uplivilnih faktorjev.

Govorili smo že v prejšnjih letih o teh ovirah, ne da bi bili kaj dosegli. Prej kakor slej sili vodstvo „Alojzijevišča“, da morajo njegovi gojenci obiskovati višjo gimnazijo in ker poberó v „Alojzijevišče“ najboljše dijake, ostanejo mali gimnaziji največ slabiči.

Prestopa z male gimnazije na veliko gimnazijo se vsak dijak boji. Povsod se dogaja, da nekateri učitelji z drugega zavoda došle učence pisano gledajo in jih radi obkladajo z neumestnimi opazkami. Ne vemo, jeli tudi v Ljubljani tako, a čuli smo že večkrat pritožbe, da neki profesorji s slovenske gimnazije došle učence radi zapostavljajo, ako se ne znajo hitro in gladko nemški izraziti. Strah dijakov pred prestopom z jednega zavoda na drug zavod je popolnoma naraven, tudi če bi mej dijaki ne bilo razširjeno večinoma neopravičeno mnenje, da novi profesorji niso novim dijakom tako naklonjeni, kakor tistim dijakom, ki že od začetka obiskujejo višjo gimnazijo. Dijak dobi nove profesorje, katerih ne pozna, in profesorji dobé dijake, katerih ne poznajo, razmerje torej vsaj v začetku ni tako, kakor bi moralo biti.

Moment, katerega ni prezirati, je tudi to, da imajo učenci višje gimnazije vsako leto najmanj teden dni, časih pa tudi kar štirinajst dni več počitnic, kakor učenci nižje gimnazije. Kdo bi se čudil, če dijak to upošteva.

Iz kratka: slovenska nižja gimnazija se ima boriti z velikimi težavami, katere pa se lahko odpravijo, in sicer na ta način, da se nižja gimnazija razširi in da se iz nje napravi popolna gimnazija.

Ta zahteva je opravičena. Potezamo se zanjo že več let in imeli smo priliko se prepričati, da uvidevajo potrebo razširjenja slovenske nižje gim-

nazije tudi najuplivilnejši krogi, a žal, da se v ta namen ni še nič storilo.

V interesu slovenske nižje gimnazije in slovenske mladine je, da se zavod čim prej razširi in zato apelujemo danes zopet jedenkrat na vse poklicane faktorje, na vlado, na deželni šolski svet in na slovenske državne poslance, naj se za stvar zavzame in jo čim prej doženejo, kajti sedanja nižja gimnazija ne bo mogla prej prosperirati, dokler se ne razširi v popolno gimnazijo.

V Ljubljani, 12. avgusta.

„Narodni Listy“ in govor dr. Ferjančiča.

Glavni list mladočeske stranke piše: Ako bi nam vlada ponudila češko državo pod pogojem, da ostanejo ostali Slovani pod nemško oblastjo, bi mi to odklonili, kakor smo to odklonili l. 1870. Giskri, ki nam je ponujal svobodno Češko, ako prepustimo nemškemu vladarstvu Moravsko in Šlezko. Naš odgovor bi se torej glasil: Nikdar! Ali postanemo vsi svobodni, ali pa vsi pademo! Naj vedo naši slovan-ski bratje, da smo vedno z njimi proti vsaki nezakonitosti. Mi smo v adresi zahtevali nov volilen red, in pri tem ostanemo. Bratje Slovenci, v tem pogledu še nismo rekli zadnje besede.

Apel na Čehe. Glasilo narodnih Malorusov, „Russian“, se bavi s „kaznivo mlačnostjo“ desnicaških klubov napram interesom avstrijskih Jugoslovancev. Glasilo posl. Barwinskega pravi, da se povdarja samo avtonomija, otem pa, kako najse izvrši enakopravnost vseh avstrijskih narodov, se pa molči. Sistematično ignoriranje programa enakopravnosti, ki veže Maloruse, Slovence in Hrvate na desnico, je vzbudilo že prej mej jugoslovanskimi člani kluba veliko nevoljo ter je končno izvalo dr. Ferjančičev govor. „Russian“ kaže na velik prepad mej „sitimi“ in „lačnimi“ Slovani ter pozivlja Čehe, naj vendar res kaj storé, da se ta prepad zasuje. Desnica se zelo moti, ako meni, da bo nasičenje Čehov utešilo tudi lakoto Slovencev, Hrvatov in Malorusov! „Russian“ zahteva dejanj, češ, besed, zatiranje in lepih fraz je že dovolj!

Obstrukcionisti v nemški luči. „Kölnner Volkszeitung“, je prinesla pod naslovom „Wohin

nun Oesterreich?“ članek, kateri je dunajski „Vaterland“ ponatisnil. V članku se konstatira, da tvorijo Slovani mej avstrijskimi narodi večino, in da imajo torej vendar-le tudi nekaj pravic, dasi jih „vladoželjni in sebični“ stranki nemških narodnjakov in naprednjakov odrekati. Glede nemške narodne stranke pravi „K. Vztg.“, da nima za gospodarske reforme nikakega razuma, da so nje člani „halbgebildet“, ki se oklepajo obstrukcije samo iz strahu za svoje mandate. Nacionalcce imenuje člankar izdajalce domovine, ki terorizirajo svoje tovariše z najbrutalnejšimi sredstvi. O krščanskih socialistih pa piše, da je njihov program moten in brezmeren, da so kameleonskega značaja, ker se bratijo sedaj z židovskimi liberalci, sedaj z malovredno nemško narodno stranko. — Ta kritika velikonemškega klerikalnega časopisa je prav zanimiva, in veseli nas, da se strinja z njo tudi avstrijski „Vaterland“.

Srbi in Arnavti. Pred kratkim se je pripetil na srbski meji, blizu Mutivode, zopet dogodek, ki dokazuje, da na Balkanu ne bo prej miru, dokler ne poženo poslednjega Turka preko morja v Azijo. 65 regularnih turških vojakov je v družbi z veliko tolpo arnavtskih roparjev vdrlo preko srbske meje ter hotelo ropati in moriti. Po več ur trajajočem boju so jih zagnali Srbi nazaj preko meje, in sedaj je zbranega v dotičnem kraju toliko vojaštva, kakor da vlada vojna. Taki roparski napadi regularnih turških vojakov se ponavljajo vsak hip sedaj na črnogorsko, sedaj na srbsko ali macedonsko zemljo. Vrjetno je torej, da mineva potrpežljivost balkanskim državam.

Sionisti. Po inicijativi znanega duhovitega estetika in kritika Th. Herzla se je začel mej evropskimi židi čudni in zanimivi sionizem. Vlani so se zbrali 204 zastopniki te struje v Baslu. Ta prvi kongres sionistov je določil jednotni program vsem, po raznih evropskih deželah delujočim sionskim društvom, ki agitirajo za to, da se vrne židom njihova domovina v Palestini, ter da se naseli zopet s prvotnimi prebivalci. Koncem avgusta se vrši zopet v Baslu II. kongres sionistov. Naj bi imeli ti kongresi najlepši, najsijajnejši uspeh ter naj bi osvobodili Evropo čim prej vsaj jednega dela židovskega

LISTEK.

Starinoslovčev potovanje.

(Konec.)

VI.

Kostanjeviški samostan.

V kostanjeviškem samostanu se preljuje in razljuje več črnih, kakor krvi v kaki bitki. Tu dršejo dan za dnevom uradniki c. kr. sodišča in ravno tako slavnega notarijata, da je veselje. In koliko biva tu privatnih rodov, ki imajo celo vojsko kuharic in hišin in te pišejo gotovo tudi zaljubljena pisma, čeravno jih ne morda pošiljajo po pošti. Tu se dajejo „dobri sveti“ že z ozirom na to, da je v bližini romarska cerkev M. B. dobrega sveta, tu se bije dan za dnevom „boj za pravico“, seveda je ta boj dražji kot črnilo. Tu je znal slavnoznani „kurji britof“ kmete „panati“ in tu se po mnenju nekaterih tudi jako dobro sedi, če ga iz katerega koli vzroka v senco spravijo in pod ključ utaknejo.

Kostanjeviški samostan je pa tudi jako veliko poslopje, ki je bilo v XVI. stoletju razširjeno do sedanje impozantne veličine. Kakor je znano, je bil tukaj cistercijski samostan, drugi po starosti na Kranjskem. Znan je lantinski izrek:

„Bernardus valles, montes Benedictus amabat, Oppida Franciscus, celebres Ignatius urbes.“

Samostan je ustanovil koroški vojvoda Bernard l. 1234. in vpeljal cistercijance iz samostana Botrinja (Victring) blizu Celovca. Glavni namen te ustanovitve je bil, da bi tu nastala močna trdnjava proti mejnim roparjem in da bi mogli trgovci pod njenim varstvom mirno potovati čez Gorjance. Cerkev so posvetili M. D. in tako tudi imenovali samostan „Fons b. Marie“. (Ustanovitelj cistercijskega reda sv. Bernard je bil rojen v Fontainesu pri Dijonu in prvi samostan je bil v „Citeaux“ = Cisterce = studenec). Ne daleč od samostana izvira bistri Obrh in tu se je baje prikazal vojvodi Bernardu divji mož, ki mu je pokazal, kje naj zida samostan. Zato so sprejeli samostanci v svoj grb divjega (povodnega) moža, kakersnega se vidi naslikanega tudi nad zunajjim vhodom v samostan.

Na isti sliki je tudi M. B. in napis, da je tam trdnjava proti „brezbožnim Vlahom“. Vlahi so res prihajali s hrvaške strani in večkrat napadali samostan. Še 29. julija 1736. je napadel Hasan Bisč samostan in ga popolnoma oropal, tako da se niso mogli niti vsi menihi rešiti. „Černeški turn“ južno od Kostanjevice je bil sezidan proti Vlahom in je še sedaj dobro obranjen.

Čudežna zgodba z Vlasi se je pripetila Jožetu Reslju, izumitelju vijaka za parnike. Kakor je znano, je bival on l. 1816 kot distriktni logar v Pletterjah. Ko je službeno pregledoval graščinske gozde na Gorjancih, napadejo ga iznenada trije Vlahi in zahtevajo od njega vsa, kar ima pri sebi. Dal jim je denar in uro, hoteli so pa tudi konja imeti, katerega je jahal. Reselj opozori roparje, da je to uradni konj, ki je po vsi okolici znan in da bi se oni na ta način sami sebe izdali, če bi ga hoteli kje prodati. Vlahi so to sprevideli in so odšli z že dobljenim plenom. Čez nekaj dni potem pridejo v neki temni noči omenjeni trije roparji trkat na Resljeva vrata. Ko ta popraš, kdo da je zunaj, javijo se odkritosrčno in pripovedujejo, da so izvedeli, da je Reselj najpriljubljenejši logar celega okraja in da zato mu prinašajo vzete stvari nazaj, naj le pride pred vrata ponje. Reselj ni prav zaupal Vlahom, oborožil se je, kolikor se je dalo, in pogumno stopil pred roparje. Ti so se skazali sedaj kot poštenjake in zares predali ugrabljene predmete ter se hoteli posloviti. V istem hipu pa se udere strop v Resljevi spalnici z velikanskim ropotom in Vlahi so vsi preplašeni zbežali, misleč da v hiši straši; Reselj pa je Boga hvalil, da mu je ta neljub slučaj življenje rešil.

rodú, ki se je kakor nadležni mrčes zaril že v vse panoge javnega življenja ter kakor zajedalci srkajo kri evropskim narodom!

Uspeh Rusije v Perziji. V boju proti angleškemu uplivu je dosegla ruska politika v Perziji nov velik uspeh. 15.000 sirskega Kaldejcev je pristopilo v pravoslavje. Vseh skupaj je 300.000. Rusija je poslala med nje veliko misijonarjev ter zida na raznih krajih cerkve, bolnice in druge koristne zavode. List „Nov. Vremja“ je prinesel poziv, naj bi narod z milodari pospeševal take naprave ter kaže na veliko politično važnost dejstva, da se je Rusija ustanovila v Perziji.

Dopisi.

Iz Litiše, 11. avgusta. Prihodnjo soboto obhajal bode naš trg redko slavlje. Minolo bode namreč petindvajset let, odkar biva med nami občepostovani gospod župnik Jernej Zupančič. Nbroj zaslug pridobil si je slavljenec v tej dobi za naš trg. Razširila se je za časa njegovega pastirjevanja tukajšnja župna cerkev, katere notranjost zadobila je po njegovem prizadevanju tako lice, da ji je težko dobiti vrstnice. Njegova zasluga je dalje, da se je prestavilo pokopališče iz srede trga na ličen prostor zunaj trga, in da je taisto v takem čednem stanju, kot malokje. — Za časa političnega strankarskega boja na Kranjskem stal je vrli naš župnik vedno nad strankami in uprav to pridobilo mu je v našem trgu simpatije vseh krogov prebivalstva. Vmešaval se ni nikdar v domači prepir, sejale le ljubezen in milorjubnost med nas, in to ljubezen vrača mu trg naš po moči pri vsaki priliki. — Ako še omenim, da je častiti naš župnik predsednik tukajšnjemu pevskemu društvu, blagajnik podružnice sv. Cirila in Metoda ter vnet član slovenskega bralnega društva, umevno je in dokazuje dovolj, da ga po vsi pravici vsakdo ljubi in spoštuje. — In osobito v ta znak ter dokaz hvalečnosti hoče mu trg naš, ki je prarastel slavljenca k srcu, prirediti v soboto ovacijo, kojoj taisti povsem zasluži. — Mimo razsvetljave trga priredí mu društva bakljado in serenado z godbo in petjem, a v znak globokega spoštovanja pokloni se slavljenca tudi krasno darilo, katero naj ga spominja še v poznih letih na hvaležnost njegovih župljanov ter na iskrene simpatije, katere uživa le on — vzoren duhovnik, iskren rodoljub in priljubljen družabnik — in užival bode vedno v našem trgu. — Na mnogaja leta!

Močnikova slavnost

Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani ima zabilježiti v svojo kroniko lep dan, ki dela čast društvu in sploh vsemu slovenskemu učiteljstvu. Dne 10. t. m. odkrili smo namreč v Zalogu pri Cerkljah na Gorenjskem spominsko ploščo sovrstniku Praprotnikovemu in Tomšičevemu, prezasluznemu Mateju Močniku. Kar nastopa slovensko učiteljstvo javno in nevstrašno za korist šole in blagor učiteljskega stanu, v tem času se je pridobilo mnogo prijateljev ne samo v krogih naše inteligence, ampak tudi med priprostim narodom. Temu najlepši dokaz je zopet Močnikova slavnost, ki je bila v pravem pomenu besede veličastna ter je nov dokaz simpatij, koje uživa napredno slovensko učiteljstvo med slovenskim narodom. Priprosta gorenjska vas Zalog oblekla si je ta dan praznično obleko. Vse je bilo v zastavah in slovolokih; domači fantje so oznanjevali že na vse zgodaj s streljanjem slavnostni dan, ljudstvo je pa opustilo ta

Reslja so porabili tudi kot zemljemerca pri izdelovanju katastralnih map. Dajali so mu vedno vojakov seboj, da so mu nosili merilna orodja in postavljali znake. Ko so nekdanji vojaške pomočniki premenili, opazi Reselj med novimi pomagači tudi svoje tri roparske znanke, opravljene kot graničarje. Ti so se silno preplašili, ugledavši znanega logarja, a on se je zatajil in ni hotel na noben način dati razumeti, da pozna svoje pričke, a ti so se pomirili, ko so mislili, da jih gospod ni spoznal.

Mislím, da je malokateremu Slovencu znano, da je bila Resljeva druga žena Slovenka, Kranjica. Ko mu je bila namreč umrla prva žena (l. 1826.), oženil se je v drugič z osemindvajsetletno Terezijo Kastelic iz Višnje gore, katera mu je rodila sedem otrok, ki so pa večinoma pomrli v nežni mladosti. (Joseph Ressel, Denkschrift zu seinem 100jäh-rigen Geburtstage, Wien 1893).

Vladi prebivajo po Opatovi gori južno od Kostanjevice. V tej gori je našel gozdnar Hamlow-sky jeseni leta 1895. novo okapnico, jedno uro od logarske hiše, a dve uri od Orehovice. Okrogel prostor v premeru šestih metrov predstavlja „dom“, drugi prostori so pa bajé jako lepi in polni kapnikov.

Vladi so prišli na Hrvatsko kot zavezniški Turkovi, stali so v turški službi; glej: Smičiklas, Poviest Hrvata II. 130—150 in Lopašić, Bihać, str. 9—11. Na Kranjskem (v kostanjeviškem okraju)

dan težko delo ter se udeležilo slavnosti, da proslavi spomin svojega rojaka in počasti slovensko učiteljstvo. Ko smo ob določeni uri dospeli v Zalog, nas je pred krasnim slavalokom v imenu občinskega zastopa v prisotnosti velike množice domačinov pozdravil domači učitelj, g. Jakob Slapar, za kar se mu je najtopleje zahvalil predsednik kamniškega okrajnega učiteljskega društva, g. Lovro Letnar. Ob 10. uri je bila v domači cerkvi sv. maša, pri kateri so bili učitelji-pevci. Cerkev je bila natlačena polna. Po sv. maši smo šli vsi k rojstni hiši Močnikovih, kjer je vzdana lepa spominska plošča. Tu nastopi slavnostni govornik, g. Josip Ciperle, meščanski učitelj na Dunaju, ki je naslikal delovanje in zasluge Močnikove. Po slavnostnem govoru so pa zapeli učitelji Jenkovo „Molitev“. Potem smo šli vsi v sosedno vas Komenda k banketu, ki ga je priredil v občno zadovoljnost znani gostilničar g. Mejač. Banketa se je udeležilo blizu 100 oseb, med temi župan ljubljanski Iv. Hribar, ravnatelj Senekovič, član dež. šolskega sveta Kržič, katehet Merčun, domača duhovščina, cerkljanska duhovščina in mnogo druge odlične gospode. Vrsto napitnic je pričel predsednik kamniškega okrajnega učiteljskega društva, g. L. Letnar, ter napil krepko zdravico presvetlemu cesarju, kateremu smo vsi navdušeno zaklicali trikratni „Slava!“ Isti govornik je napil potem rojaku kamniškega okraja in podporniku slovenskega učiteljstva blag. gosp. Iv. Hribarju. G. E. Gangl je nazdravil v navdušenih besedah prijateljem slovenskega učiteljstva, bodisi posvetnega ali duhovskega stanu. G. župan Iv. Hribar je napil vzajemnemu delovanju slovenskega učiteljstva s čast. duhovščino v prid slovenskega naroda. Domači župnik, č. g. Poč, je nazdravil slovenskemu učiteljstvu, g. nadučitelj Janko Toman slavnostnemu govorniku g. Ciperlu, g. Gangl koleginjam, g. župan Mejač vsem čestilcem Močnikovim, g. nadučitelj Malenšek predsedniku okr. učit. društva, g. L. Letnarju, itd.

Vodstvo vse slavnosti je prevzelo vrlo kamniško okr. učiteljsko društvo, za kar mu vsa čast in hvala. Bil je to zopet res lep praznik slovenskega učiteljstva, in razšli smo se z zavestjo, da gre slovenski učitelj na dan ter se bolj in bolj zaveda svojega važnega poklica. In tako je prav!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. avgusta

— (Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Ribnici.) Vdeležba je bila precej pičila, ali vzlic temu se je glavna skupščina izvršila lepo in navdušeno. Že v Velikih Laščah bili smo najpristrčneje pozdravljeni, in vstopilo je lepo število vdeležnikov. V Ribnici pričakovala nas je velika množica na kolodvoru; došle pa sta prav pristrčno pozdravila ondotni dekan, g. Dolinar, in soproga n. tarjeva, gospa Gruntarjeva. Obema se je zahvalil neumorni načelnik naše družbe, konzistorijalni svetnik g. Tomo Zupan. Na to odkorakali smo z godbo na čelu proti trgu, ter se vstavili pred velikim slavalokom, kjer nas je pričakoval ribniški župan, g. dr. Teodor Rudesch, ki je v imenu mestnega zastopa pozdravil družbo sv. Cirila in Metoda. Gospica Lukanova pa nas je v imenu krasnega ribniškega ženstva pozdravila. Zahvalil se je zopet družbin predsednik. Na to odkorakali smo v lepo trško cerkev, kjer je g. dekan Dolinar daroval

bivajo po sledečih selih: Ostrc (katastralna občina), Črešnevec, Črnečava, Vrblje, Vrtača, Prušnja vas in Frluga, vse v kostanjeviški županiji. Vsi Vladi so rimokatoliške vere in govoré hrvatsko-slovensko mešanico, ki se pa vedno bolj približuje slovenščini. Oblačijo se kakor Beli Kranjci (čez bele hlače jim visi robača), pozimi nosijo dolgo suknjo iz belosivega sukna, starejši ljudje pa tudi še kožuhe. Pri svojih slovenskih sosedih veljajo za lenuhe in varljivce („prevarice“), zato živé tudi v velikem siromaštvu. Hrvati onostran državne meje, ki pa imajo tudi na Kranjskem svoja posestva, živé deloma še v zadrugah.

Hrvati bivajo na Kranjskem še v županiji Vinica in sicer v selih: Vučakovce, Vukovce, Kovčjigrad, Podklanec, Golek, Ogulin, Sečje selo, Perudina itd.; potem v županiji Preloka, v Zilju, Draščičah, Božjakovem in Žuničah. Poslednji kot je okoli in okoli od Kranjske obdan, a spada politično pod Hrvaško; orožniki, ki hodijo tam skozi na patroljo, morajo bajonete sneti toliko časa, da pridejo skozi to enklavo. Prebivalci vseh tu naštetih krajev govoré hrvatski ravno tako, kot njih sosedí onstran Kolpe. V cerkvi in šoli pa je vse le slovensko.

Morda bodo ti podatki zanimali čitajoče občinstvo, ker se ravno sedaj razpravlja žumberaško prašanje.

sv. mašo. Po božji službi vršila se je glavna skupščina po danem dnevnem redu. V tem pogledu priobčimo še natančneje poročilo; za danes povemo le toliko, da je tudi finančno stanje družbe precej ugodno, in da posebno podružnice prav vapošno delujejo. Pri obedu vladalo je lepo veselje in navdušenje. Gospe in gospodične so nam prodajale različno blago, bila je prav živahna kupčija in plačevale so se cene — ne toliko za blago, nego za ljubeznivost krasnih prodajalk. Govorilo se je mnogokrat; prvi pa je govoril napitnico profesor Zupan presvetlemu cesarju, in sklenilo se je ob jednom odposlati brzojavnihi potom vdanostno izjavo na cesarski dvor. Napilo se je še Ribnici, duhovščini — v prvi vrsti preljubljenemu gospodu dekanu — družbi sv. Cirila in Metoda itd. Isto tako se je sklenilo odposlati pozdrav knezoškofu, za kojega se je le-ta takoj brzojavno zahvalil. Glavne skupščine vdeležili so se tudi župan Ivan Hribar, deželna odbornika Murnik in dr. Tavčar, ter naš od vseh straní čislani in spoštovani starosta Luka Svetec. Da je bila Ribnica vsa v zastavah, tega nam ni treba posebej omenjati. Posebno zanimivost pa je vzbujal slavalok, kojega je pred svojo hišo iz „suhe robe“ postavil vrli g. M. Pakiž. Vdeležba bila je sicer bolj majhna, a vendar je bila lepa narodna slavnost, kojoj smo včeraj obhajali v prijetni naši Ribnici!

— (Za ravnopravnost slovenskega jezika pri graški nadsodnji.) Jutri opoldne izroči posebna deputacija kranjske odvetniške zbornice ministrskemu predsedniku grofu Thunu in pravosodnemu ministru Ruberju obsežno spomenico glede ravnopravnosti slovenskega jezika pri graškem nadsodišču. Spomenico priobčimo v jutrišnji številki.

— (Ne smesite naših škofov!) Zadnjič smo priobčili dopis, v katerem je bilo povedano, da so v Vidmu našem visokospoštovanemu knezoškofu v dokaz ljubezni in udanosti izpregli konje, in da so ga mladi možje sami peljali na kolodvor. Priobčili smo dotični dopis brez opomnje, dasi nas je v srce zbolelo, ko smo iz njega razvideli, na kako napačno stezo je zašla umevna navdušenost prebivalstva. Dotični možje so brez dvoma imeli najboljši namen a brez dvoma je tudi, da so spravili knezoškofa v jako neprijeten položaj, kajti knezoškof je tak dostojanstvenik, da mu niso in ne morejo biti po volji ovacije, ki se sicer prirejajo opernim pevkam. — Sedaj pa prijavlja „Südsteir Post“ dopis iz Bizelja o birmi, v katerem pravi med drugim: „Der Hochw. Oberhirt war ganz und gar vom Schweiss durchnässt und erschien infolge dessen auch der Vespermantel Hochwürdigst desselben wie von Blut getränkt. Die Gläubigen wenten und schluchzten angesichts des aufreibenden Anstrengungen des Hochwürdigsten Oberherten. Die Spendung der hl. Firmung dauerte bis halb 4 Uhr nachmittags. Sodann wurde noch eine heil. Messe gelesen und die Vesper abgehalten und konnte das Mittagmahl erst um 4 Uhr nachmittags eingenommen werden. Um 5 Uhr erfolgte die Abreise nach Pischez, wo den Hochw. Oberhirten neue Anstrengungen warten. Salvum fac Deus praesulem nostrum sperantem in Te! Ja fürwahr, jetzt wird es mir klar, warum Gott der Herr gerade durch die Schweisstücher des heil. Paulus so viele Wunder wirken wollte!“ Na knezoškofa dr. Napotnika je moralo to — modrovanje narediti skrajno mučen utis, toliko bolj, ker se Nemci iz tega pisarjenja že norčujejo. Pa brez zamere!

— (Veslovenski shod krščansko socialnih delavcev) sklicujejo državni poslanci dr. Gregorčič, dr. Krek in Žičkar kot zastopniki pete kurije v Ljubljano, in sicer na dan 18. septembra.

— (Deželna zaveza kranjskih gasilnih društev.) Slavnostni shod kranjskih gasilnih društev bo v nedeljo, dne 21. avgusta t. l. v Ljubljani. Dnevni vzpored: A. Slavnostni del. 1. Ob 8. uri sv. maša v stolni cerkvi sv. Nikolaja. 2. Ob 9. uri slavnostno zborovanje v dvorani starega strelišča. a) Pozdrav načelnika, b) slavnostni govor povodom vladnega jubileja Njega Veličanstva cesarja Franca Josipa I B. Običajni del. 1. Poročilo o delovanju z ozirom na desetletni obstanek zaveze gasilnih društev. 2. Poročilo blaginjakov. 3. Poročilo računskih preglednikov. 4. Posebni predlogi, ki se pa morajo do 8. avgusta pisмено zavezinemu odboru doposlati. 5. Volitev zavezinega odbora za dve leti.

— (I. Ljubljansko kolesarsko društvo) priredi dne 14. avgusta t. l. izlet na Brdo in se udeleži stoletne slavnosti Ivana Vesela-Koseskega. Društveni odbor vabi gg. člene, da se po deputaciji udeležé te slavnosti, izletniki zbirajo se zjutraj ob 1/7. uri na sv. Jakoba trgu, odkoder se ob 7. uri odpeljejo.

— (Slovensko zidarsko in tesarsko društvo) ima v ponedeljek dne 15. avgusta t. l. ob 8. uri jutraj sv. mašo na Rožniku, na kar se cenjeni člani in prijatelji društva opozarjajo.

— (Nezgoda.) Danes jutraj prevrnila sta se na sv. Martina cesti pred hišo št. 15, Matija Jernejc, 70 let stari posestnik v Jaršah in njegova žena Marjeta Jernejc. Vozila sta z mladim konjem, kateri je po cesti zdirjal in padel v ograjo pri omenjeni hiši tako, da se je voz prevrgel. Mož in žena sta bila na rokah in na obrazu poškodovana.

— (Aretovanje.) Mestna policija aretovala je včeraj nekega postopača Boštjana Šturmbergerja, kateri je na sumu, da je pred dvema letoma ukradel na Orlem pri nekem posestniku dve srebrni uri. Ko je bil prijet, rekel je, da je Franc Zernec. Sumniv je pa baje tudi, da je nekemu kmetu na Golem ukradel 500 gld.

— (Domača obrt.) Iz Kranja se nam piše: Te dni je razstavil g. Ivan Pintar, umetelni mizar v Kranju, v prodajalni g. Karola Floriana elegantno in jako ukusno izdelano ter bogato okrašeno omaro v italijanskem renaissance-slogu. Delo — naročeno od g. A. D. iz Trsta — se hvali samo in si je zbog svoje umetniške dovršenosti pridobilo tudi najlaskavejše priznanje strokovnjakov, ki sodijo, da bi ta omara bila v vsaki umetelni razstavi na mestu. Slovenski narodnjaki, katerih mnogim je g. Pintar gotovo v lepem, in hvaležnem spominu, bodo gotovo še pridneje segali po njegovih izdelkih ter tako izdatno pripomogli k povzdigi slovenske obrti.

— (Čitalnica v Brežicah) priredi dne 21. t. m. v dvorani „Narodnega doma“ v proslavo 50letnice Nj. Veličanstva s prijaznim sodelovanjem konservatoristinja gđ. Josipine Jamnicke koncert. Natančnejši vzpored še sledi.

— (Čehovinov spomenik) se odkrije — kakor smo že poročali — v nedeljo v Branici pred junakovo rojstveno hišo. Napis na spomeniku je sedaj sicer slovenski in nemški, vendar pa je skrbjeno, da se narodnost Čehovina na njega spomeniku že v kratkem razločnejše označi. Želimo zato, da skrbje vrli Kraševci, da bode imela Čehovinova slavnost v Branici eminentno naroden značaj. To pa se zgodi s tem, da se udeležé slavnosti v čim najimpozantnejšem številu.

— (Dobrodelna veselica.) Meseca julija t. l. je silen potres velik del občine Sinj v Dalmaciji, obsejajoče 47 vasi s približno 36 tisoč prebivalci močno poškodoval. Ker je ubogo bratsko nam ljudstvo občine Sinj že tako v silni bedi, ter je po ti katastrofi še hujše prizadeto, potrebuje tembolj hitre pomoči. V ta namen se je v Rojanu ustanovil dobrodelni odbor, kateri priredi 14. t. m. v Rojanu z dobrohotnim sodelovanjem tržaškega pevskega društva „Kolo“ in rojanskega tamburaškega zbora veselico, katere čisti dobiček je namenjen, da se potom c. kr. namestništvu odpravi v podporo bednemu ljudstvu občine Sinj. Vsaki tudi najmanjši dar se dobrohotno sprejme v Rojanu hiš. št. 6 ter se bode s hvaležnostjo skrbelo za objavljanje teh darov v tržaških listih.

— (Osebnost.) Višji finančni svetnik v finančnem ministerstvu gospod dr. Vladimir Globočnik p. l. Sorodolski je imenovan sekcij-skim svetnikom — ne sekcij-skim načelnikom, kakor je napačno poročal „Slovenec“.

— (Stolna cerkev zagrebška.) ki je bila vsled potresa dne 9. novembra 1880 hudo poškodovana, je sedaj temeljito popravljena in gotskemu slogu primerno spopolnjena. Dne 18. t. m. postavil se bode križ na obadva stolpa in s tem bo delo, ki je trajalo osemnajst let, dovršeno. Nadškof dr. Posilović sam bode 18. avgusta blagoslovil omenjena križa, ki se bodeta ob navzočnosti raznih dostojanstvenikov in deputacij iz cele dežele postavila na svoje mesto. Stroški za restavracijo znašajo blizu pet milijonov goldinarjev in smelo se sme trditi, da je stolna cerkev zagrebška najlepša in največja zgradba na Hrvatskem.

— (Razpisane službe.) Na 4razrednici v Srednji vasi pri Kočevju II. učno mesto z letnimi 500 gld., eventualno III. ali IV. uč. mesto z letnimi 450 gld. — Na jednorazrednici v Gotnici pri Kočevju mesto učitelja voditelja s 450 gld. — Na trirazrednici v Stariloki pri Kočevju III. učno mesto s 450 gld. Prošnje za vse tri službe do 20. avgusta t. l. okr. šolskemu svetu v Kočevju. — Pri c. kr. okr. sodišču v Mariboru mesto kancelijskega oficijala II. razr. event. kancelista. Prošnje do 22. avg. t. l. pri predsedstvu c. kr. okrajnem sodišču v Mariboru.

* (Kako živi ruski car?) Mladi ruski car je postal že jako popularen. Jedva je stopil na prestol, že je odpravil telesno policijsko stražo, češ: Za Rusijo sem pripravljen umreti tako ali drugače. Car se vede mej svojim narodom povsem svobodno in priprosto. Kadar se kam pelje, ne ve o tem nikdar policija. To narodu jako imponira. Car ne mara sijaja, zato je izdatke dvora jako zmanjšal. Kadar je carska obitelj sama, je car vedno dobre volje; mej službo pa je resen. Etikete ne ceni previsoko, nego se najraje vede „po domače“. Carski par vsakemu pozdravu prijazno odzdravi. Večkrat

stopi iz voza ter se pridruži ljudem. Car in carica se jako ljubita ter sta kolikor možno skupaj. Ako ima car ponoči opravka, ostane carica pri njem. Carica je takisto priprosta in ljubezniva. Tudi je prav pobožna ter je zaščitnica katolikov. Carica igra klavir ter rada poje. Govoriti zna angleško, italijansko, francosko in nemško, seveda tudi rusko. Zna baje tudi kuhati in ročna dela. Car se zlasti briga za izobrazbo naroda.

* (Nesreča pri Gmündu) je nastala jedino radi lahkomiselnosti in zanemarnosti strojevodje Ballinga. Zaupajoč večji hitrosti brzovlaka je vozil Balling za njim z nečuvno hitrostjo 80 klm. Največja dovoljena hitrost znaša le 70 klm, a Balling je vozil vzlic temu še hitreje. Vlak je uprav divjal ter je imel brzino bliskovnega brzovlaka. Umevno je, da s tako besno hitrostjo vozečega vlaka ni mogel ustaviti 200 m pred stoječim brzovlakom. Da Balling ni bil duševno bolan, da je bil docela normalen, dokazuje dejstvo, da se je takoj po katastrofi za vedal svoje krivde ter je — vzlic smrtonosni rani na glavi — strgal papirni pramec, na katerem se s posebno pripravo hitrost vlaka sama označuje. Hotel je tako svojo krivdo prikriti, toda papir so našli. Balling je že drugi dan umrl.

* (Kolike stroške je nakopal pokojni Bismarck — Evropi?) Gospod Ed. Théry, ravnatelj „Economiste européen“-a je zračunil, kolike stroške je nakopala Evropa tekom 38 let Bismarckova politika, ter je z obširnimi računi v „Le Figaro“ dognal, da znašajo ti stroški 45 milijard frankov.

* (Trgovci z dekleti.) Redarstvo v Singapore je odredilo tiralnico za nekim C. Ch. Grünom alias Rubinom, ki potuje po Avstriji kakor zlatar, a v resnici nabira mlada, lepa dekleta za sramotne hiše. V njegovi družbi je sestra, 60letna ženska, njegov nečak Lausmann, posestnik zloglasne hiše in njegova ljubica, Pavlina Schmucker. Grün je srednje velik, širokopleč, sivkastih las in bik ter ima jako porastene roke. Govori nemški, rumunski, italijanski, angleški, indijski in malajski jezik.

Književnost.

— Zlati jubilej preljubega cesarja Franca Jožefa I., ki ljubi in vodi svoje narode kot pravi oče že petdeset let. Slavnostni spis za jubilejsko leto 1898. Slovenski mladini sestavi Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani. Založil Janez Giontini v Ljubljani. Tisk J. Steinbrenerja v Vimperku. — Ta slavnostna knjižica, na katero smo že opozarjali slovensko učiteljstvo, je dotiskana. Knjižica ni le mična po vsebini in krasnih slikah, ampak tudi nje zunanja oblika ji daje slavnostno lice. Vsebina: Predgovor. I. Starši Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. II. Rojstvo Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. III. Bratje Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. IV. Smrt staršev Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. V. Mladost Nj. Veličanstva cesarja Jožefa I. VI. Voj-ske na Laškem I. 1848. VII. Franc Jožef nastopi vladarstvo. VIII. Nj. Veličanstvo cesar Franc Jožef I. v smrtni nevarnosti. IX. Poroka Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. X. Otroci Nj. Veličanstev. XI. Nj. Veličanstvo cesar v bitki pri Solferinu. XII. Bitka pri Kustoci in Kraljevem gradu I. 1866. XIII. Sprava z Ogrji. XIV. 25letni jubilej. XV. Srebrna poroka. XVI. Ob Habsburški 600letnici. XVII. Štiridesetletni jubilej. XVIII. Slike iz življenja presv. cesarja Franca Jožefa I.: 1. Nadvojvoda Franc Jožef obdaruje vojaka. 2. Cesar in slepi poštni sprevodnik. 3. Cesar in stara mamica. 4. Cesar in revni družinski oče. 5. Povodenj na Dunaju. 6. Solze izbrisejo vsako krivdo. 7. Cesarjeva rokavica. 8. Cesar ob povodnjah. 9. Potres v Ljubljani I. 1895. 10. Cesar, prijatelj otrok. 11. „Rad bi videl svojega cesarja“. 12. Cesar v šoli na Predelu. 13. Cesar Franc Jožef I. v vojaški šoli. 14. Cesar Franc Jožef I. in stražnik. 15. Cesar krstni oter. 16. Invalid o cesarju Francu Jožefa I. 17. Cesar Franc Jožef I., lep izgled pobožnosti. 18. Cesar Franc Jožef I., čestilec najsvetejšega Zakramenta. 19. Cesar Franc Jožef I. pri procesiji sv. rešnjega Telesa. 20. Kako je vdan cesar Franc Jožef I. v voljo božjo. XIX. Blago materino srce cesarice Elizabete. XX. Naš cesar, vreden naslednik Rudolfa Habsburškega. XXI. Pobožnost Nj. Veličanstev cesarja in cesarice. XXII. Zlati jubilej. Knjigo, obsejajočo 64 strani, krasi 15 lepih slik in sicer: 1. Na naslovni strani barvana cesarjeva podoba. 2. Cesar Franc Jožef I. 3. Drevo cesarjevega življenja. Ta velika slika ima podobo drevesa z osmimi vejami in na vsaki veji je mala slika iz cesarjevega življenja in sicer a) 1848: cesar prevzame vladarstvo; b) 1853: cesar v smrtni nevarnosti; c) 1854: poroka cesarjeva; d) 1858: rojstvo cesarjeviča Rudolfa; e) 1859: cesar v vojski na Laškem; f) 1867: cesar se dá kronati ogerskim kraljem; g) 1869: Smrt cesarjeviča Rudolfa; h) cesar pestuje svoje vnuke. 4.) Nadvojvoda Franc Karol. 5.) Nadvojvodinja Zofija. 6.) Franc Ferdinand d'Este. 7.) Maršal Radecki. 8.) Elizabeta. 9.) Nadvojvodinja Gizela. 10.) Nadvojvodinja Valerija. 11.) Cesarjevič Rudolf. 12.) Cesarčina vdova Stefanija. 13.) Nadvojvodinja Elizabeta. 14.) „Naprej, junaci, tudi jaz imam ženo in otroke!“ 15.) Petdeset let cesar. — Vsebina je posneta po najboljših nemških virih; nekateri po-

datki, posebno glede vojske na Laškem, pa so zajeti iz slovenskih virov. Knjiga je v vsakem oziru zelo pripravna za obdarovanje otrok povodom praznovanja cesarjeve 50letnice. Upamo, da bo slovensko učiteljstvo pridno segalo po nji, oziroma jo priporočalo v nakup.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 12. avgusta. Ministerski pred-sednik grof Thun je včeraj nemudoma odpotoval v Ischl, kar je čudilo v vseh tukajšnjih krogih največjo senzacijo. Splošno se sodi, da je hotel v Ischl namenjenega Banffyja prehiteti. Pred odhodom je Thun konferiral z grofom Goluchowskim. Te konference se je udeležil tudi finančni minister Kallay. Ogerski ministerski predsednik baron Banffy je prišel sem in imel danes dopoldne dolgo posveto-vanje s skupnim finančnim ministrom Kallayem, popoldne pa se bo posvetoval z grofom Thunom. Jutri odpotuje v Ischl k cesarju, kjer ostane jeden ali dva dni.

Dunaj 12. avgusta. Poroča se, da se s 1. novembrom sedanje vojaške godbe premené v vojaške stacijske godbe, katere bodo name-njene samo vojaški službi in bodo sicer smele sodelovati le pri humanitarnih in patrijotičnih priredbah.

Praga 12. avgusta. „Narodni Listy“ javljajo, da ministerski predsednik grof Thun ni bil samo zaupno, ampak tudi popolnoma oficijalno obveščen, da češki poslanci na noben način ne pripusté nadalnje utesnitve jezikovnih naredb. „Narodni Listy“ pravijo, da so grofa Thuna njega najboljši prijatelji svarili, naj ne poskuša nove utesnitve jezikovnih naredb in naj ne lazi za obstrukcionisti, a grof Thun si ni dal ničesar dopovedati.

Budimpešta 12. avgusta. Vsi listi se bavijo s krizo in vsi sodijo, da delata Thun in Goluchowski na odstop Banffyja in da se to odloči pri sedanjem Banffyjevem potovanju v Ischl. „Budapesti Hrlap“ se čudi, da je Thun hotel oditi v Ischl prav pred naznanjenim ob-iskom barona Banffyja in pravi, da Banffy od-stopi, ako ne pride do porazumljenja mej njim in Thunom, na njegovo mesto pa da stopi ali Kallay ali avstrijski poslanik v Berlinu Szö-gyenyi.

Rim 12. avgusta. Uradna oseba, katere mora, po svojem poklicu vedeti, kako je s papežem, je izjavila, da se more in da se bo papežu obrnilo na bolje, a da more že jeden dih prouzročiti katastrofo. Papeževe moči po-jemajo že dlje časa. Včeraj niti s palico ni mogel storiti koraka. Zadnje dni je hodil že tako sključeno, da se je glava skoro dotikala palice, ob katero se je opiral.

Kazan 12. avgusta. Spodnji del mesta gori od včeraj popoldne. Zgorelo je že več tovarn in vojašnic in nad sto drugih poslopij. Vsled silnega vetra ni možno oguja pogasiti.

Genova 12. avgusta. Pri neki bližnji postaji sta trčila osebni in tovarni vlak. 7 oseb je bilo ubitih, 40 ranjenih.

London 12. avgusta. Kitajska je na-vzlic energičnim protestom in grožnjam angleškega poslanika oddala zgradbo železnice Pekin-Haman neki belgijski družbi in sicer defi-nitivno.

Washington 12. avgusta. Francoski poslanik Cambon je kot pooblaščenec španske vlade podpisal zapisnik o mirovni pogodbi. S tem je špansko-ameriška vojna končana. Vojskovanje se še danes ustavi.

Narodno-gospodarske stvari

— Dražbeni razpisi. C. kr. trgovinsko mi-nisterstvo poroča trgovski in obrtniški zborici, da se bodeta vršili javni dražbi v poslopji kralj. rumun-skega vojnega ministerstva (intendantni oddelek), in sicer: dne 3. septembra t. l. ob 4. uri popolu-dne zaradi dobave 34.000 m platna za šotore, 61.000 m platna za rjuhe in 16.000 m platna za prevlako blazin, dalje dne 14. septembra t. l. ob isti uri zaradi dobave 10.000 izgotovljenih vrečic za kruh. Pri omenjenem ministerstvu se tudi lahko vsak torej in petek od 9.—12 ure dopoldne upo-gledajo pogoji.

— Državne železnice. S 1. avgustom se je na progi Meidling juž. ž. glavni carinski urad obrat osebnih vlakov popolnoma ustavil, na progi Meidling juž. ž. Hütteldorf Hacking pa je bilo opuščenih šest vlakov. — Dne 1. avgusta je bila postaja Kosovo,

ležeča mej postajama Knin in Siverić na progi Knin-Splet zaključena in se je isti dan, na istem mestu otvorilo postajališče z istim imenom. To postajališče je urejeno za osebni in prtljažni promet ter za omejeni tovorni promet. Žive živali in razstreliva se ne sprejemajo. Povzeta so nedopustna.

Bratje Sokoli!

Ustanovne slavnosti
bratskega
„Sokola“ v Idriji
se udeleži naše društvo korporativno
z zastavo.

Zbirališče je na južnem kolodvoru v ponedeljek (praznik) jutraj ob 1/2 6. uri, odkoder je odhod z brzovlakom ob 5. uri 58 min. do Logatca, od tam pa na vozel, katere oskrbi društvo, v Idrijo. Vožnja do Logatca in nazaj velja 1 gld. 50 kr. Odhod iz Idrije k brzovlaku v Logatec isti dan zvečer.

Da s prav obilno udeležbo pokažete najmlajšemu bratu svoje simpatije ter obnovite že lani sklenjeno bratstvo, Vas vabi
Na zdar! odbor.

Zahvala.

Imenom tukajšnje šenklaško-frančiškanske ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda zahvaljujem se iskreno vsem častitim damam, imenom gg.: Ani Petrovčičevi, Lujzi Delak-ovi, zlasti pa gospici Mihaeli Javornik-ovi, ki so pripomogle s svojo neutrudljivo požrtvovalnostjo meni, kot predsednici te podružnice, da smo dosegli z razprodajo naročenih društvenih znakov mej zborovalce in zborovalke tako lep gmoten uspeh za našo družbo sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 12. avgusta 1898.

Franja dr. Tavčar-jeva.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pege, lišaje in mozoljčke (spušča). — Popolnoma neškodljivo.
1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387—24)

Jedina zaloga

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon števil. 68.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Straussa posestva v Kostanjevici, cenjena 10.717 gld. 98 kr., dne 20. avgusta v Kostanjevici.
Zemljišče vlož. št. 21 kat. obč. Zbure, cenjeno 800 gld., dne 23. avgusta v Mokronogu.
Posestvo vlož. št. 32 in 33 kat. obč. Gorenja vas s pritlikino, cenjeno 8250 gld. in 38 gld., in Janeza Verba'sa posestvo v Vrhu pri Subračku, cenjeno 510 gld., oba dne 25. avgusta v Zatičini.
Posestvo vlož. št. 313 kat. obč. Dobliče, cenjeno 50 gld. in 121 gld., dne 26. avgusta v Črnomlju.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 10. avgusta: Ivanka Pirc, tovarn. delavka, 17 let, Trubarjeve ulice št. 2, jetika — Josip Bilek, čevljarjski pomočnik, 30 let, se je ustrelil.
Dne 11. avgusta: Ivanka Zoran, ključar. pomočnika hči, 24 let, Vodmat 110, jetika.
V deželni bolnici:
Dne 8. avgusta: Marija Pleško, kurilčeva žena, 50 let, divje meso.
Dne 9. avgusta: Anton Gerbec, mlinarski pomočnik, 58 let, arak.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
11.	9. zvečer	739.8	14.4	sl. jvzh.	oblačno	
12.	7. zjutraj	738.8	13.0	sl. jvzh.	del. jasno	0.2
	2. popol.	738.3	23.3	sr. jvzh.	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 14,6°, za 4,6° pod normalom.

Št. 8155.

Razpis.

V Metliki je izpraznjena služba

provizoričnega dež. živinozdravnika.

S to službo združeni so dohodki letnih 700 gld., in sicer je v pokritje te svote zagotovljen iz deželnega zaklada znesek 400 gld., dočim sta se mestna občina Metlika in sodni okraj Metlika zavezala, po 150 gld. prispevati v to svrhu.

Dotični živinozdravnik je dolžan brezplačno ogledovati meso v mestu Metlika ter živino, ki se prižene tjekaj ob letnih semnjih ter tedenskih tržnih dnevih.

Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški usposobljenosti
do 25. avgusta t. l.

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 18. julija 1898.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dne 12. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	55	
Avstrijska zlata rentna	121	65	
Avstrijska krona rentna 4%	101	20	
Ogerska zlata rentna 4%	120	75	
Ogerska krona rentna 4%	98	50	
Avstro-ogerske bančne delnice	905		
Kreditne delnice	360	40	
London vista	120	05	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	82 1/2	
30 mark	11	75	
20 frankov	9	52 1/2	
Italijanski bankovci	44	25	
C. kr. cekini	5	63	

Dne 11. avgusta 1897.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	50	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlasti zast. listi	98	50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	50	
Ljubljanske srečke	23	—	
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	50	
Kreditne srečke po 100 gld.	204	—	
Framway-drust. velj. 170 gld. a. v.	514	—	
Papirnat rubelj	1	27	

(1189—3)

Učenec

čvst, ne pod 14 let star, ki ima veselje do kupčije, se vzprejme takoj v trgovino mešanega blaga

Jakoba Petrovčič-a v Trebnjem.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—32)

Št. 8835.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

(1133—3)

Dijak

sedmogimnazijec, išče stanovanja s primerno instrukcijo (tudi domačo deco).

Pošiljatve naj se odpošljejo pod „Inštruktor“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (1217—2)

Kovaške učence

vzprejme takoj (1221—2)

Peter Keršič

kovaški mojster v Spodnji Šiški.

Nemeblovano

mesečno sobo

popolnoma separirano s posebnim vhomom v mirni ulici (če mogoče s brano) išče samec.

Ponudbe s ceno etc. pod šifro: „Samec 333“ poste restante Ljubljana. (1206—2)

Vzprejemem takoj

spretnega težaka

ki je več pisave in opravila v trgovskem skladišču. Ponudbe direktno

(1215—2) Alojzij Domicelj, Rakek.

Posebno fini pristni

med

(pitance) dobi se po 50 kr. jedno kilo pri Jakobu Petrovčič-u, Trebnje.

Najden denar!

V ponedeljek, dne 8. t. m., je bilo v Ljubljani nekaj denarja najdenega, kdor ga je izgubil, naj se izglasi pri Andreju Oberstar-ju v Sodražici. (1216—3)

Mlin in žaga

v bližini Ljubljane, z jako dobro vodno močjo, se z novim letom oddata v najem. Zraven je tudi malo gospodarstvo. (1208—2)

Natančnejše pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Dobra

kolodvorska restavracija

se odda v najem ali na račun.

Prikladna je posebno za penzionirane železniške uradnike.

Več pove: Pavel Vranešič, restavratér v Hlirski Bistrici. (1230—1)

(1229—1)

Razpis.

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu z dveletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih

devet deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1898/99, katero se prične dné 4. novembra 1898.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja in so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo. Pr-dnost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo sprejemajo se tudi:

1. plačujoči učenci, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in pa 20 gld. šolnine na leto, in

2. eksternisti, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo le šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr., se imajo

do 24. septembra 1898

izročiti vodstvu kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Prošnjam je priložiti rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrditev o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župniško spričevalo o lepem vedenju.

Prošnjam za sprejem proti plačilu je priložiti reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Pristavlja se, da imajo učenci, ki dovrše to šolo, le dve leti vojaške prezentne službe.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 6. avgusta 1898.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.